

**Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E**

30 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2018, în cauza penală în privința lui

Ulinici Andrei xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 16.10.2017 - 22.12.2017;

Instanța de apel: 15.02.2018 - 22.02.2018;

Instanța de recurs: 03.05.2018 - 30.05.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni, sediul Nisporeni din 22 decembrie 2017, Ulinici Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, *cu aplicarea prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală*, la amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 25 000 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, la 16 martie 2017, aproximativ la ora 11.40, Ulinici Andrei conducând automobilul de model „Renault Scenic” cu n/î xxxx pe strada xxxx, din orașul xxxx, ignorând prevederile pct. 41 alin. (2) din Regulamentul de circulație rutieră, care prevede că „Conducătorul vehiculului care intenționează să se deplaseze cu spatele poate să înceapă manevra numai după ce s-a asigurat că o poate face fără a crea un pericol sau un obstacol pentru ceilalți participanți la trafic”, cât prevederile pct. 46 al aceluiași Regulament care prevede că „Conducătorul de vehicul trebuie să manifeste prudență sporită și, în caz de necesitate, să reducă viteza până la limita care i-ar garanta siguranța traficului”, fără a se asigura, a efectuat manevra spate, tamponând pietonul, Mocreac Olga, cauzându-i conform raportului de expertiză medico – legală nr. 40 „D” din 13 aprilie 2017, fractura

opofizei stiloide radial și ulnare cu deplasare, leziuni ce se califică ca vătămare corporală medie.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, solicitând casarea parțială a acesteia în partea respingerii cererii de încasare a cheltuielilor de judecată, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie admisă cerere de încasare a cheltuielilor de judecată în sumă de 466 lei din contul inculpatului, în beneficiul statului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2018, a fost respins apelul declarat ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. Colegiul a considerat ca fiind neîntemeiată cerința procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare compuse din suma de 466 de lei, ce au fost suportate în legătură cu efectuarea raporturilor de constatare nr.37D din 04 aprilie 2017 și de expertiză judiciară nr.40D din 13 aprilie 2017.

Astfel, instanța a menționat că, cheltuielile legate de efectuarea expertizelor medicale de constatare a gradului vătămarilor corporale suportate de către partea vătămată, precum și cheltuielile în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei, nu urmează a fi puse în sarcina inculpatului, de vreme ce anume organul de urmărire penală, în calitate de ordonator al acestor expertize are calitatea responsabilă material, față de acțiunile dispuse pe marginea examinării cauzei penale, or, toate acțiunile de urmărire penală sunt dispuse nemijlocit la discreția organului de urmărire penală și nu la demersul sau cererea învinuitului sau a apărătorului acestuia, situație ce ar impune suportarea cheltuielilor de către învinuit, situație de altfel neîntrunită la caz.

Cheltuielile pentru efectuarea expertizei judiciare privind constatarea gradului leziunilor corporale suportate de către partea vătămată, precum și în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei, nu pot fi dispuse spre încasare din contul lui Ulinici Andrei, de vreme ce investigarea și cercetarea faptelor infracționale, constituie obligația și atribuția de bază a organului de urmărire penală, care în exercitarea atribuțiilor funcționale, este asigurat financiar de către stat, or, impunerea acestor cheltuieli inculpatului ar constitui încasarea dublă a aceleiași sume cheltuite în legătură cu cauza penală, deoarece aceste sume sunt garantate din contul statului, în contextul dispunerii expertizei de către ordonator, adică de către organul de urmărire penală.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs de către procuror, care invocând prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, deoarece:

- instanța de apel neîntemeiat a dispus respingerea solicitării privind încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată compuse din suma de 466 de lei, ce au fost suportate în legătură cu efectuarea raporturilor de

constatare nr.37D din 04 aprilie 2017 și de expertiză judiciară nr.40D din 13 aprilie 2017;

- instanța de apel nu a luat în considerație că prin modificările survenite la Codul de procedură penală, în vigoare din 09.02.2018, legislatorul a exclus alin. (2) al art. 143 Cod de procedură penală și prin urmare, statul nu mai are obligația de a suporta plățile pentru efectuarea expertizelor în cauzele penale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Procurorul indică ca temei de drept pentru casarea deciziei recurate pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, însă de fapt recurentul invocă dezacordul cu soluția instanței de apel privind respingerea încasării de la inculpat a cheltuielilor de judecată în mărime de 466 lei, pentru efectuarea raporturilor de constatare nr.37D din 04 aprilie 2017 și de expertiză judiciară nr.40D din 13 aprilie 2017.

La judecarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 229 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, care stipulează că *cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului și instanța poate elibera de aceste cheltuieli, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.*

Concomitent, soluția instanței de apel este susținută și de prevederile art. 227 alin. (3) Cod de procedură penală, adică cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Colegiul menționează că, argumentele invocate de către recurent în susținerea solicitării înaintate sunt neîntemeiate, deoarece cheltuielile judiciare au fost suportate pentru efectuarea raporturilor de constatare nr.37D din 04 aprilie 2017 și de expertiză judiciară nr.40D din 13 aprilie 2017, or, art. 143 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prevede expres că, *expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea altor cazuri când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză, iar alin. (2) art. 143 Cod de procedură penală (în vigoare la momentul efectuării expertizelor) stipula că, plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul bugetului de stat și de aceea, instanța de apel corect a ajuns la concluzia de a nu încasa din contul inculpatului cheltuielile judiciare solicitate de acuzatorul de stat.*

În urma celor expuse, Colegiul penal nu a constatat prezența erorii de drept invocată de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, iar solicitările recurentului nu au suport legal, prin urmare soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată, iar recursul declarat este inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2018, în cauza penală în privința lui *Ulinici Andrei*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 27 iunie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun